

Oletko joskus hankkinut orkidean, jota olet itsepäisesti vain halunnut?
Eikä aikaakaan, kun siitä voi puhua jo mennessä aikamuodossa.

Rhynchostele rossii ON VUORISTOSADEMETSÄN KASVI

Itselleni tällainen on ollut *Rhynchostele rossii*, jonka kuva on jostain vanhasta orkideakirjasta syöplynyt mieleeni. Kun näin sen syksyn näyttelyymme tulevan Kargen listalla, päätin yrittää vielä kerran. Vaikka laji onkin viileässä viihtyviä entisiä *Odontoglossumeja*, on se kuitenkin osallisena monessa kaupallisessa risteymässä. Eihän se nyt niin vaikea voi olla?

Rhynchostele rossii kasvaa Nicaraguan, Hondurasin, Guatemalan ja Meksikon sademetsissä 2000–2400 metrin korkeudella. Päivisin lämpö nousee 21–24 asteen tienoille, mutta laskee yöksi kymmenellä asteella. Talvikaudella yöllä saattaa olla vain viisi astetta. Sademetsän kosteus vaihtelee 70–75 % talvisin, keväällä on hiukan kuivempaa 55–60 %.

Laji kasvaa epifyytinä puiden sammaleisilla oksilla, joita pyyhkiä jatkuva ilmavirta. Suotuisilla paikoilla *Rhynchostele rossii* leviää tiheiksi mättäiksi.

Kovin suuresta kasvusta ei ole kyse: korkeutta on 10–25 senttiä, josta varsimukulan osuus 3–6 cm. Lehdet ovat ohuet. Kukintovarsi voi olla pysty tai riippua rennosti, siihen avautuvat kukat 5–7 cm. Kukan huuli on hieman röyhelöinen, väriltään valkoinen, harvemmin roosa, kuten nyt saamassani kasvissa.

Kargella kasvi oli sidottu kevyesti paikalle, josta se oli helppo irrottaa. Nyt se on muovimukissa, jonka pohjalla on lehtipuun hiiliä, niiden päällä vihreää rahkasammalta. Hiilet ovat koko ajan veden peitossa. Kasvi pysyy jatkuvasti kosteana, kun vesi nousee hiilen välityksellä sammaleeseen. Muki on lasikossa, jonka pohjalla on matalat altaat, joissa aina märkää poltettua savirouhetta (Seramis). Altaiisiin puhaltua vanhasta tietokoneesta irrotettu tuuletin ilman taukoja. Valokin siivilöityy hyvin vielä alas asti. Kavereina on masdevallioita ja yksi *Stelis argentata*. Ne ainakin viihtyvät ja kasvavat hyvin.

Kasvissa oli tullessaan kaksi nuppua, jotka avautuivat kauniisti. Nyt maaliskuussa se kukkii uudelleen, kukkia on tosin vain yksi. Kevään tullen kasvi pääsee kuistille – siis jos se on vielä silloin hengissä. Suomalaisesta sademetsästä se taatusti nauttisi.

OILI PENTINSAARI